

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **L. Š.**
zastoupen Mgr. Vadimem Rybářem, advokátem
sídlem Tyršova 1714/27, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2022, ve věci starobního důchodu

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2022 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6 292 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Žalobní námitky a stanovisko žalované:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 16. 5. 2022 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2022 č.j. X(dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2022 a toto

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

rozhodnutí bylo potvrzeno; prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) od 1. 8. 2021 přiznán starobní důchod ve výši 20 073 Kč měsíčně, následně zvýšený dle nařízení vlády č. 356/2021 Sb. Žalobce s rozhodnutím nesouhlasil a žádal o přiznání starobního důchodu od 16. 2. 2021.

2. Mezi žalobcem a žalovanou je spor o dobu zaměstnání v tzv. preferované pracovní kategorii v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí (zaměstnání v hlubinném hornictví). Žalobci byl starobní důchod přiznán poté, co mu byla v rámci odstranění tvrdosti zákona odpuštěna podmínka odpracování 3300 směn v hlubinném hornictví pro důchodový věk podle § 37c zákona o důchodovém pojištění. Starobní důchod však mu byl přiznán až od měsíce následujícího po podání žádosti o odstranění tvrdosti zákona podle Příkazu ministra č. 1430/2006, nikoliv ode dne, kdy žalobce požadoval.
3. Žalobce tvrdil, že splnil podmínku odpracování 3300 směn a doba zaměstnání v hlubinném hornictví mu nebyla žalovanou správně započtena.
4. Žalobce namítl, že byl hornickým učněm od 1. 9. 1976 a na budoucí povolání na pracovišti v podzemí se začal pravidelně připravovat od druhého ročníku, tedy doba studia žalobce, jako žáka středního odborného učiliště připravujícího se na zaměstnání v I. pracovní kategorii, by měla být započítána od 1. 9. 1977. Vzhledem k tomu, že svou školní docházku ukončil ke dni 20. 6. 1979 a následně od 21. 6. 1979 již započal výkon svého zaměstnání, měla mu být pro účely výpočtu doby zaměstnání v hlubinném hornictví započtena doba 657 dní jeho učňovského studia, tedy od 1. 9. 1977 do 20. 6. 1979. Pokud by však žalovaná uzavřela, že z učňovské doby studia je možno započítat jen 365 dní, pak má žalobce za to, že měla být započítána od 20. 6. 1978 do 20. 6. 1979, kdy následně od 21. 6. 1979 již žalobce vykonával své zaměstnání. Rozdíl oproti výpočtu žalované činí období 20. 6. 1978 do 1. 7. 1978, což mělo být započteno jako školní docházka, přičemž 10 dnů vynásobeno koeficientem 0,6 mělo být započítáno 6 dnů; tím by žalobce dosáhl nutného počtu odpracovaných směn i bez odstranění tvrdosti zákona. V době od 21. 6. 1979 do 30. 6. 1979 žalobci mělo být započteno nikoliv učňovské studium, ale zaměstnání.
5. Žalobce dále tvrdil, že mu byla nesprávně vypočtena doba zaměstnání v hlubinném hornictví v období do 1. 1. 1993. Žalobce byl od 22. 6. 1979 do 31. 5. 1992 zaměstnán v hlubinném hornictví u společnosti OKD a.s. Zařazen byl podle předpisů účinných před 1. 1. 1993 do I. pracovní kategorie, tedy v hlubinných dolech. Žalobci není jasné, z jakého důvodu byly některé doby v období od 1. 7. 1979 do 31. 5. 1992 zařazeny do druhu doby „zaměstnání“ a nikoliv do druhu doby „zaměstnání AA. hl. doly“, což jeho pracovní pozici odpovídalo, když byl od 22. 6. 1979 do 31. 5. 1992 nepřetržitě zaměstnán jako důlní pracovník na Dole Dukla. Žalobce rovněž namítal nezapočtení doby vojenské služby v době od 1. 4. 1980 do 31. 3. 1982, která představovala překážku v práci z důvodu obecného zájmu a s ohledem na to, že byla obklopena prací v podzemí v hlubinných dolech, má být započítána jako kategorie I.AA. Žalobce má za to, že před 1. 1. 1993 v hlubinném hornictví odpracoval celkem 3 231 kalendářních dnů a v období po 1. 1. 1993 odpracoval v hlubinném hornictví celkem 760 směn v době 2. 10. 2017 do 31. 3. 2021, kdy byl zaměstnán jako horník v hlubinném dole, proto tedy celkem odpracoval v hlubinném hornictví 3 991 směn. Na snížení důchodového věku proto podle § 37 zákona o důchodovém pojištění dosáhl 18. 4. 2019 a od tohoto dne mu měl být přiznán starobní důchod.
6. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí s tím, že na něm ve svých závěrech zcela setrvala.

K námitce nezapočtení vojenské služby do preferované pracovní kategorie I.AA uvedla, že podle § 5 odst. 1 Nařízení vlády ČSSR č. 117/1988 Sb. se jako doby zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí, započítávají pouze zde uvedené dny (dny pracovního klidu, doba dovolené na zotavenou, dodatková dovolená, zvláštní dodatková dovolená a další dovolená, doba náhradního volna za práci přesčas a ve dnech pracovního klidu, doba převedení pracovníka na jinou práci, k čemuž je organizace oprávněna i bez jeho souhlasu a doba, po kterou pracovník nemohl konat práci pro překážky v práci na straně organizace). Doba výkonu vojenské služby zde není uvedena, a proto nebyla započtena.

7. U nařízené jednání oba účastníci na svých argumentech a stanoviscích setrvali.
8. Žalovaná pouze dodala, že po prostudování spisové dokumentace skutečně shledala rozpor v tom, že se překrývá doba učení a doba nástupu do zaměstnání, a navrhla, aby soud dotazem u OKD a.s., popř. u spisovny zaniklých státních podniků, zjistil pracovní zařazení žalobce v dané době.

Zjištění ze správního spisu:

9. Žalobce požádal dne 19. 4. 2021 o starobní důchod s požadovaným datem přiznání od 16. 2. 2021. O žádosti žalovaná rozhodla dvěma rozhodnutími z dne 13. 7. 2021. Rozhodnutím I. žádost zamítla pro nesplnění podmínky důchodového věku podle ustanovení § 28 zákona o důchodovém pojištění, neboť žalobce ke dni 16. 2. 2021, od kterého žádal přiznat starobní důchod, důchodového věku nedosáhl. Rozhodnutím č. II. žádost zamítla pro nesplnění odpracování 3 300 směn v hlubinném hornictví podle 37b odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o důchodovém pojištění, protože žalobce nesplnil podmínky pro snížení důchodového věku pro nárok na starobní důchod podle § 37c odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Žalobce podle žalované odpracoval v zaměstnání v hlubinném hornictví celkem pouze 3 299 směn, výkon tohoto zaměstnání neskončil z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice.
10. Proti rozhodnutí č. II podal žalobce dne 26. 7. 2021 námitky. V nich rozporoval nesprávný výpočet směn potřebných k dosažení nároku na hornický důchod, neboť do výpočtu nebyly započítány směny mezi vyučením a nástupem do zaměstnání. Žalobce uvedl, že se vyučil již 19. 7. 1979 a od 20. 7. 1979 pracoval na plný úvazek.
11. Dne 10. 9. 2021 žalovaná námitky zamítla a rozhodnutí č. II ze dne 13. 7. 2021 potvrdila; uvedla, že v době od 22. 6. 1979 do 30. 6. 2021 docházelo ke krytí zaměstnání a studia, při kterém byl žalobce zařazen do kategorie I.AA jako hornický učeň. Žalovaná proto žalobci započítala do 30. 6. 1979 kategorii I.AA jako hornický učeň, jako výhodnější. Namítané dny od 20. 7. 1979 do 30. 7. 1979 byly zhodnoceny, neboť byly zahrnuty do celkového počtu směn před rokem 1993.
12. Žalobce dne 23. 7. 2021 podal žádost o odstranění tvrdosti zákona.
13. Dne 3. 2. 2022 žalovaná na základě pověření ministra práce a sociálních věcí o odstranění tvrdosti zákona rozhodla tak, že žalobci podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění od 1. 8. 2021 přiznala starobní důchod ve výši 20 073 Kč měsíčně, následně od 1. 1. 2022 zvýšený na 20 938 Kč měsíčně. Podmínku odpracování potřebného počtu směn pro stanovení důchodového věku podle § 37c odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, tedy věku o 7 let nižšího, než je jeho důchodový věk stanovený podle § 32 zákona o důchodovém

pojištění, měla za splněnou v důsledku odpuštění poslední chybějící směny. Sníženého důchodového věku žalobce dosáhl dne 18. 4. 2019. Důchod však byl přiznán podle Příkazu ministra č. 1430/2006 až od měsíce následujícího po podání žádosti o odstranění tvrdosti zákona.

14. Proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2022 podal žalobce námitky, které odůvodnil tím, že do zaměstnání nastoupil již 22. 6. 1979. K námitkám přiložil výuční list z 22. 6. 1979 a pracovní smlouvu uzavřenou s OKR Důl Dukla s nástupem do zaměstnání „ihned po vyučení 20. 6. 1979“.
15. O námitkách rozhodla žalovaná nyní napadeným rozhodnutím. V něm zopakovala, že na základě příkazu ministra práce a sociálních věcí odpustila žalobci podmínku získání 3 300 směn v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí hlubinných dolech vzhledem k tomu, že zaměstnavatel žalobce potvrdil, že výkon zaměstnání žalobce byl ukončen dne 31. 3. 2021 z důvodu útlumu těžby v hlubinných dolech. Před skončením zaměstnání v hlubinném hornictví žalobce odpracoval 3 299 směn. K získání důchodového věku mu tak chyběla jedna směna, kterou mu žalovaná odpustila. Podle příkazu ministra práce a sociálních věcí ve znění dodatku č. 1430/2006 však žalobci lze přiznat starobní důchod až od 1. 8. 2021, tedy od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, do něhož spadá den doložení žádosti o odstranění tvrdosti zákona. Uvedla, že zkontrolovala výpočet doby pojištění, kterou shledala správně vypočtenou, protože žalobci byla doba zaměstnání v hlubinných dolech zhodnocena již od 1. 7. 1978.
16. Ve spise je založen osobní list důchodového pojištění žalobce za dobu od 1. 9. 1976 do 31. 3. 2021, ze kterého vyplývá, že první doba důchodového pojištění žalobce byla zaznamenána od 1. 9. 1976 do 30. 6. 1978. Žalobci byly zaznamenány doby pojištění jak v tzv. preferované pracovní kategorii označené „AA hl.doly“, která odpovídá zaměstnání v hlubinném hornictví, tak doby pojištění ze zaměstnání v I. kategorii, tak pouze ze zaměstnání. Ve spise jsou založeny též Evidenční listy důchodového zabezpečení. Za roky 1976 až 1979 je žalobce veden jako hornický učeň na Střední odborném učilišti Dolu Dukla v Havířově. Od roku 1976 do roku 1978 má zde zaznamenáno odpracovaných 668 dnů, za roky 1978 a 1979 365 dnů v kategorii „I. AA“. Evidenční listy důchodového zabezpečení za roky 1979 až 1988 jsou vedeny pro žalobce u zaměstnavatele OKD Důl Dukla Havířov. Porovnáním údajů na osobním listu a evidenčních listech je zřejmé, že údaje o odpracovaných dnech „práce pod zemí IAA“, tedy zaměstnání v hlubinném hornictví, v osobním listu a evidenčních listech neodpovídají za rok 1979, kdy je uvedeno v evidenčním listě 186 dnů, v osobním listu 184 dní. Podle osobního listu důchodového pojištění žalobce odpracoval v době před 1. 1. 1993 v kategorii I.AA 4 231 dnů, po 31.12. 1992 pak 760 směn. Kromě pojištění ze zaměstnání v hlubinném hornictví byly žalobci zaznamenány též doby pojištění ze zaměstnání, tedy nikoliv v této preferované pracovní kategorii.

Posouzení žalobních námitek:

17. Krajský soud v první řadě považuje za potřebné zmínit úpravu tzv. pracovních kategorií, jak byla upravena nejprve zákonem č. 101/1964 Sb. účinným od 1. 7. 1964, jež prováděla vyhláška č. 107/1964 Sb. o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení a vyhláška č. 102/1964 Sb. provádějící zákon sociálního zabezpečení upravující v § 2 posuzování doby učebního poměru. Tento model fungování

pracovních kategorií převzala i následná právní úprava v zákoně č. 121/1975 a Nařízení vlády č. 136/1975, co se týče učebního poměru pak vyhláška č. 128/1975 Sb. Systém pracovních kategorií byl zrušen až zákonem 235/1992 Sb. účinný od 1. 6. 1992. Na základě novelizace ustanovení §174 a § 175 zákona č. 100/1988 Sb. byl vytvořen přechodný mechanismus, na základě něhož se zohledňovaly nároky spojené s výkonem zaměstnání v I. a II. pracovní kategorii při rozhodování o důchodech i nadále. Nová úprava důchodového systému po 1. 1. 1996 reagovala na dřívější existenci pracovních kategorií a z nich plynoucí odlišných podmínek pro vznik nároku na starobní důchod a na jeho výši v ust. § 71 a § 74. Podle ust. § 74 zákona o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni rozhodnutí žalované, nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávající zachovány. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.

18. Sníženou věkovou hranici pro pojištěnce pracující v hornictví upravuje část čtvrtá, hlava první, oddíl čtvrtý zákona o důchodovém pojištění. Ustanovení tohoto oddílu se podle §37b odst. 1 písm. a) a b) vztahuje *na pojištěnce, kteří před 1. 10. 2016 začali vykonávat zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí (dále jen „zaměstnání v hlubinném hornictví“) a v zaměstnání v hlubinném hornictví odpracovali celkem aspoň 3300 směn.* Podle § 37c odst. 1 se u těchto pojištěnců stanoví důchodový věk *tak, že od důchodového věku stanoveného podle § 32 se odečte 7 let.*
19. První žalobní námitka se týkala započtení doby učení žalobce. K této se vztahuje ustanovení § 12 vyhlášky č. 128/1975 Sb., podle jehož odstavce prvního *doba učebního poměru učně vychovávaného pro zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie se posuzuje jako doba zaměstnání této pracovní kategorie, jestliže se v rámci učebního plánu pravidelně provádí odborný výcvik učně na pracovištích nebo provozech, kde se vykonává zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie.* Mezi účastníky není sporné, a odpovídá to i obsahu spisu, že žalobce byl hornickým učněm od 1. 9. 1976 do vyučení, tj. 29. 6. 1979, přičemž následně začal pracovat pro OKR Důl Dukla jako důlní pracovník – důlní zámečnick s místem výkonu práce pod zemí. Mezi účastníky rovněž není sporné, že se doba učení a výkonu práce dílem překrývají. Z evidenčního listu důchodového zabezpečení přitom vyplývá, že žalobci byla jako doba zaměstnání v podzemí v době učení započteno 365 dnů v letech 1978 až 1979. Žalobce tvrdí, že se začal pravidelně připravovat na budoucí povolání pracoviště pod zemí již od druhého ročníku. Tomuto tvrzení neodpovídá zaznamenaná doba pojištění.
20. Žalobce sice v námitkovém řízení ani v řízení o odstranění tvrdosti neargumentoval dřívějším výkonem praxe pod zemí, námitky započtení doby učení však vznesl opakovaně. Ačkoliv je tedy napadené rozhodnutí vystavěno na závěrech, které na tuto konkrétní námitku nereagují, krajský soud ji považuje za relevantní v tomto řízení. Správní řízení, jež vyústilo v napadené rozhodnutí, bylo zahájeno z moci úřední podle § 56 odst. písm. b) zákona o důchodovém pojištění z důvodu zjištění přiznání důchodu od pozdějšího data, než náleží, v důsledku postupu k odstranění tvrdosti. V řízení však musely být zjišťovány podmínky pro splnění vzniku nároku na důchod v celém rozsahu, když u důchodového pojištění a sociálního zabezpečení předchozí rozhodnutí nebrání opětovnému přezkoumání nároku (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4 Ads 43/2008 -60 z 28. 8. 2009). Žalovaná tak byla povinna zabývat se tím, zda žalobci byla započtena doba pojištění za dobu jeho učení správně. Jak vyplývá z citovaného § 12 odst. 1 nařízení vlády č. 128/1975

Sb., pro posouzení doby učebního poměru učně bylo rozhodné, zda byl prováděn jeho výcvik na pracovištích a v provozech, kde se vykonává zaměstnání I. a II. pracovní kategorie, tedy zaměstnání v hlubinném hornictví. Žalobce tvrdí, že začal pracovat v podzemí již od druhého ročníku, neboť již od druhého ročníku byl odborný výcvik prováděn pravidelně pod zemí. Na tuto otázku spisový materiál nedává odpověď, neboť učební plán z dané doby a jeho realizace nejsou jeho součástí. Skutkový stav, který vzala žalovaná za základ svého napadeného rozhodnutí, tak nemá oporu pro posouzení této otázky, přičemž se jedná o rozsáhlé doplnění skutkového stavu, který přesahuje soudní přezkum, a to zejména ve spojení s ostatními námitkami, jež vyžadují rovněž doplnění skutkových zjištění, jak bude vysvětleno níže. Případné prokázání žalobcových tvrzení přitom může přivodit pro žalobce příznivější rozhodnutí, neboť odpracování více dnů v preferovaném zaměstnání by mohlo vést k dosažení minimálního počtu odpracovaných směn v hlubinném hornictví bez odpuštění jedné směny postupem k odstranění tvrdosti zákon a žalobci by tak nárok na důchod vznikl dříve, než mu byl přiznán.

21. Žalobce dále namítl chybné započtení směn za dobu jeho zaměstnání u Dolu Dukla, kdy byl zaměstnán stále na stejné pozici, přesto mu některé dny nebyly uznána jako zaměstnání v hlubinném hornictví.
22. Jak vyplývá ze shora uvedeného, žalobce skutečně byl zaměstnán do 31. 5. 1992 u OKD a.s. na Dole Dukla stále stejné pracovní pozici (důlní zámečník, horník), přesto mu některé dny byly započteny mimo preferovanou pracovní kategorii, tedy mimo zaměstnání v hlubinném hornictví. Mezi těmito vyloučenými dobami je rovněž doba výkonu vojenské služby, kterou žalobce podle vlastního vyjádření vykonával od 1. 4. 1980 do 31. 3. 1982, a další dny v letech 1983, 1984, 1986, 1988, 1990 a 1991. Vycházela-li za této situace žalovaná z osobního listu důchodového pojištění, její závěr o počtu směn odpracovaných v kategorii I.AA nemá v nich oporu, neboť je zde rozpor mezi záznamem v osobním listu důchodového pojištění a tím, že žalobce byl po celou tuto dobu zaměstnán na pracovní pozici vykonávanou na pracovišti v podzemí.
23. Dále, započtena doba pojištění nesouhlasí ani prostým porovnáním zaznamenaných dob pojištění na evidenčním listu zabezpečení a osobním listu důchodového pojištění za rok 1979, kde je rozdíl dvou dnů. Vysvětlení tohoto rozdílu nedává ani napadené rozhodnutí, ani obsah správníhopisu.
24. Za této situace skutkový stav, který vzala žalovaná za základ výroku napadeného rozhodnutí, neobstojí, a krajský soud proto napadené rozhodnutí postupem podle § 76 písm. b) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
25. Žalobce dále namítl nezapočtení jako tzv. preferenční doby zaměstnání dobu výkonu vojenské služby.
26. Žalobce podle vlastního vyjádření vojenskou službu vykonával za účinnosti zákona č. 121/1975 Sb., podle jehož § 12 odst. 2, *jako doby zaměstnání I. nebo II. pracovní kategorie se započítávají též náhradní doby (§ 11 odst. 1) bylo-li zaměstnání I. nebo II. pracovní kategorie přerušeno jen těmito dobami*; mezi zaměstnání I. pracovní kategorie patřilo podle § 12 odst. 1 písm. a) bod 1 *zaměstnání v hornictví pod zemí v hlubinných dolech*. Podstatné tedy je, zda doba výkonu vojenské služby byla uvedena v § 11 odst. 1 tohoto zákona jako náhradní doba. Mezi zde vyjmenovanými situacemi je pod písm. a) uvedena *doba služby v československých ozbrojených silách, pokud již tato není hodnocena jako služba vojáka z povolání*, pod písm. b)

doba jiné vojenské služby v rozsahu stanovené prováděcími předpisy; další náhradní doby se k vojenské službě již dále nevztahují.

27. Výkon vojenské služby upravoval zákon č. 92/1949 Sb., který služební povinnost v ozbrojených silách Československé republiky považoval za součást branné povinnosti (§4 písm. b), které podle § 5 odst. 1 tohoto zákona zásadně podléhali všichni občané Československé republiky.
28. Za této situace je na žalované, aby ověřila, zda žalobce skutečně vykonával vojenskou službu v době, kterou uvedl, tedy za účinnosti zákona č. 121/1975 Sb., a nikoliv za účinnosti nařízení vlády č. 117/1988 Sb., kterého se žalovaná dovolávala, jež obsahuje rovněž taxativní výčet dob, jež jsou považovány za výkon zaměstnání v hlubinném hornictví, a kde služba v československých ozbrojených silách uvedena není, a podle kterého by proto námitka jejího chybného započtení nebyla důvodná. Dále ověří, zda doba výkonu vojenské služby byla přerušena pouze výkonem vojenské služby. Podle těchto zjištění pak námitku žalobce posoudí.
29. Žalobce dále namítl chybné započtení doby učňovského studia s ohledem na nástup do zaměstnání. Vzhledem k tomu, že dosud nebylo postaveno najisto to, odkdy žalobce v rámci svého studia vykonával přípravu na budoucí povolání způsobem odpovídající I. či II. pracovní kategorii, její posouzení bude záviset na zjištění žalované v dalším řízení.

Závěr a náhrada nákladů řízení:

30. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je vystaveno na závěru o skutkovém stavu, který nemá oporu ve spisech, jak bylo vysvětleno výše, krajský soud je zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení podle § 76 odst. 1 s. ř. s. V dalším řízení žalovaná postaví najisto, od kdy se žalobce připravoval na budoucí povolání odbornou praxí, která odpovídala pracovnímu zařazení do I. či II. pracovní kategorie, dále zjistí, proč byly žalobci některé dny vyloučeny ze zaměstnání v hlubinném hornictví, a dále ověří okolnosti výkonu vojenské služby. V návaznosti na to znovu posoudí žalobcovu žádost o starobní důchod od 16. 2. 2021.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení odpovídá plnému procesnímu úspěchu žalobce, kterému podle § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobce spočívají v odměně za zastoupení advokátem, za 4 úkony právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé ze dne 25. 3. 2022 a 11. 7. 2022 a účast u jednání. Výše odměny činí podle § 7 bodu 3 ve spojení s § 9 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. 1 000 Kč. Dále 4krát režijní paušál podle § 13 odst. 3 této vyhlášky za tytéž úkony právní služby ve výši 300 Kč za jeden úkon a dále DPH z této částky v rozsahu 21 %. Celkem náklady řízení žalobce činí 6 292 Kč. Krajský soud proto žalované uložil tuto náhradu nákladů řízení žalobci zaplatit, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve lhůtě, která odpovídá možnostem žalované podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto

rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

Ostrava 12. července 2023

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.